سُوْرَةُ الشُّوْرٰى

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

حٰمٓ ①

عٓسٓقٓ ②

كَذٰلِكَ يُوْحِيْٓ اِلَيْكَ وَاِلَى الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكَ ۙ اللّٰهُ
الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ③

لَهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ ۭ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيْمُ ④

تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَالْمَلٰۗىِٕكَةُ يُسَبِّحُوْنَ بِحَمْدِ
رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُوْنَ لِمَنْ فِي الْاَرْضِ ۭ اَلَآ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَفُوْرُ
الرَّحِيْمُ ⑤

وَالَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَاۗءَ اللّٰهُ حَفِيْظٌ عَلَيْهِمْ ڮ وَمَآ اَنْتَ
عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ ⑥

وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَآ اِلَيْكَ قُرْاٰنًا عَرَبِيًّا لِّتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى
وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِيْهِ ۭ فَرِيْقٌ فِي الْجَنَّةِ
وَفَرِيْقٌ فِي السَّعِيْرِ ⑦

سوره شوری مکی است وآن پنجاه وسه آیت و پنج رکوع است

بنام خدای بخشاینده مهربان .

حٰـمٓ (١) .

عٓسٓقٓ (٢) .

همچنین وحی میفرستد بسوی تو وبسوی آنانکه پیش ازتوبودند خدای غالب باحکمت (٣) .

اوراست آنچه درآسمانهاست وآنچه درزمین ست واوست بلند مرتبه بزرگ قدر (٤) .

نزدیك ست که آسمان هابشگافندازجانب بالای خود[1] وفرشتگان تسبیح میگویند همراه حمد پرورد گارخویش وآمرزش طلب می کنند برای آنانکه درزمین اند آگاه شوهرآئینه خدااوست آمرزگار مهربان (٥) .

وآنانکه دوستان گرفتند بجزخدا، خدا نگهبان ست برایشان ونیستی توبرایشان متعهد (٦) .

وهمچنین وحی فرستادیم بسوی توقرآن عربی تابترسانی اهل مکه را وآنان را که گردا گردِآن هستند وبترسانی ازروزقیامت هیچ شبهه نیست درآن گروهی در بهشت باشند وگروهی دردوزخ (٧) .

---

(١) یعنی ازهیبتِ الهی والله اعلم .

وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَجَعَلَهُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّلٰكِنْ يُّدْخِلُ مَنْ
يَّشَآءُ فِيْ رَحْمَتِهٖ ۭ وَالظّٰلِمُوْنَ مَا لَهُمْ مِّنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿٨﴾

واگرخواستی خداگردانیدی ایشان را یك
امت ولیکن درمی آرد هرکرا خواهد
دررحمتِ خود و ستمگاران نیست ایشان
را هیچ کارساز ونه یاری دهنده (٨) .

اَمِ اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِهٖٓ اَوْلِيَآءَ ۚ فَاللّٰهُ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِ
الْمَوْتٰى ۡ وَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٩﴾

آیا دوستان گرفتند بجزخدا پس
خداهمونست کارساز وهمون زنده میکند
مردگان را واوبر هرچیز تواناست (٩) .

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيْهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهٗٓ اِلَى اللّٰهِ ۭ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبِّيْ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ڰ وَاِلَيْهِ اُنِيْبُ ﴿١٠﴾

وآنچه اختلاف کردید درآن هرچه باشد
پس فیصله کردن اوحواله بخدا ست این
ست خدا پروردگارمن براوتوکل کردم
وبسوی اورجوع می کنم (١٠) .

فَاطِرُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۭ جَعَلَ لَكُمْ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا
وَّمِنَ الْاَنْعَامِ اَزْوَاجًا ۚ يَذْرَؤُكُمْ فِيْهِ ۭ لَيْسَ كَمِثْلِهٖ
شَيْءٌ ۚ وَهُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ ﴿١١﴾

آفرینندهٔ آسمان ها وزمین ست پیداکرد
برای شماازجنس شما زنان را وپیداکرداز
جنس چهار پایان اقسامِ چند پرا گنده
میکند شمارا باین تدبیر، نیست مانندِ
اوچیزی واوست شنوا بینا (١١) .

لَهٗ مَقَالِيْدُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ
يَّشَآءُ وَيَقْدِرُ ۭ اِنَّهٗ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿١٢﴾

اوراست کلید های آسمان ها وزمین
کشاده میکند روزی رابرای هرکه خواهد
وتنگ میکند برای هرکه خواهد هرآئینه
اوبهر چیز داناست (١٢) .

شَرَعَ لَكُمْ مِّنَ الدِّيْنِ مَا وَصّٰى بِهٖ نُوْحًا وَّالَّذِيْٓ اَوْحَيْنَآ
اِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهٖٓ اِبْرٰهِيْمَ وَمُوْسٰى وَعِيْسٰٓى اَنْ اَقِيْمُوا
الدِّيْنَ وَلَا تَتَفَرَّقُوْا فِيْهِ ۭ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِيْنَ مَا
تَدْعُوْهُمْ اِلَيْهِ ۭ اَللّٰهُ يَجْتَبِيْٓ اِلَيْهِ مَنْ يَّشَآءُ
وَيَهْدِيْٓ اِلَيْهِ مَنْ يُّنِيْبُ ﴿١٣﴾

مقرر کرد برای شما ازآئین آنچه امرکرده
بود باقامتِ آن نوح را وآنچه وحی
فرستادیم بسوی تو وآنچه امرکردیم
باقامتِ آن ابراهیم وموسیٰ وعیسیٰ را
باین مضمون که قائم کنید دین را
ومتفرق نه شوید درآن دشوار آمد
برمشرکان آنچه میخوانی ایشان را بآن،
خدا برمی گزیند بسوی خود هرکه را

خواهد وراه مینماید بسوی خود هر که
رجوع میکند[1] (١٣) .

وَمَا تَفَرَّقُوٓا إِلَّا مِنۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًۢا بَيْنَهُمْ
وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ إِلَىٰٓ أَجَلٍ مُّسَمًّى لَّقُضِيَ
بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتَٰبَ مِنۢ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ
مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿١٤﴾

و پراگنده نه شدند امتّها مگربعدازآن کِه
آمد بدیشان دانش ازروی حسد درمیان
خود و اگر نبودی سخنی که سابقًا صادر
شدازپروردگارتو که مهلت داده شوند تا
زمانی معین البته فیصله کرده میشد میانِ
ایشان وهرآئینه آنانکه داده شد ایشان را
کتاب بعدازانبیاء درشبهه قوی اند ازدین
(١٤) .

فَلِذَٰلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَآ أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَآءَهُمْ
وَقُلْ ءَامَنتُ بِمَآ أَنزَلَ اللَّهُ مِن كِتَٰبٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ
بَيْنَكُمُ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَآ أَعْمَٰلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَٰلُكُمْ لَا
حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾

پس بسوی دین دعوت کن و قائم باش
بحسب آنکه فرموده شدترا وپیروی مکن
خواهش این کافران را وبگوایمان آوردم
بآنچه فرود آورد خدا هرکتاب که هست
و فرموده شد مراکه انصاف کنم میانِ
شما خدا پروردگارماست وپروردگار
شماست ماراعملهای ماست وشمارا
عملهای شماست گفتگو نیست میانِ
ماومیانِ شما خدا جمع کند میان ماو میان
شما[2] وبسوی اوست بازگشت (١٥) .

وَالَّذِينَ يُحَآجُّونَ فِي اللَّهِ مِنۢ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ لَهُۥ حُجَّتُهُمْ
دَاحِضَةٌ عِندَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿١٦﴾

وآنانکه مکابره می کنند دردین خدا بعد
ازآنکه قبول کرده شدفرمان او[3] مکابرهٔ
ایشان باطل ست نزدیك پروردگارایشان

(١) یعنی بسوی حق حاصل آن ست که انبیاء علیهم السلام دراصولِ دین متفق اندواختلافِ شرائع در فروع است وبس والله اعلم .

(٢) یعنی روزقیامت .

(٣) یعنی جمعی دراسلام داخل شدند والله اعلم .

وبرایشان است خشم وایشان راست عذاب سخت (١٦) .

اَللّٰهُ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ الْكِتٰبَ بِالْحَقِّ وَالْمِيْزَانَ ؕ وَمَا يُدْرِيْكَ
لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيْبٌ ﴿١٧﴾

خداآنست که فرود آوردکتاب را براستی وترازو را نیز وچه چیز مطلع ساخت ترا برحقیقتِ امرشاید که آمدنِ قیامت نزدیك باشد (١٧) .

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِهَا ۚ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
مُشْفِقُوْنَ مِنْهَا ۙ وَيَعْلَمُوْنَ اَنَّهَا الْحَقُّ ؕ اَلَآ اِنَّ الَّذِيْنَ
يُمَارُوْنَ فِي السَّاعَةِ لَفِيْ ضَلٰلٍ بَعِيْدٍ ﴿١٨﴾

زود طلب میکنند قیامت را آنانکه ایمان ندارند بآن وآنانکه باورداشته اند ترسانندازان ومیدانند که آن راست ست آگاه شو هرآئینه آنانکه مکابره می کنند درآمدن قیامت هرآئینه درگمراهی دُور اند (١٨) .

اَللّٰهُ لَطِيْفٌ بِعِبَادِهٖ يَرْزُقُ مَنْ يَّشَآءُ ۚ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيْزُ ﴿١٩﴾

خدامهربان ست بربند گان خود روزی میدهد هرکرا خواهد واوست توانای غالب (١٩) .

مَنْ كَانَ يُرِيْدُ حَرْثَ الْاٰخِرَةِ نَزِدْ لَهٗ فِيْ حَرْثِهٖ ۚ وَمَنْ
كَانَ يُرِيْدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهٖ مِنْهَا ۙ وَمَا لَهٗ فِي الْاٰخِرَةِ
مِنْ نَّصِيْبٍ ﴿٢٠﴾

هرکه خواسته باشد کِشت آخرت را بیفزائیم برای اودرکشتِ او وهرکه خواسته باشد کِشتِ دنیارابدهیم اورا بعض دنیا ونیست اورا درآخرت هیچ نصیبی (٢٠) .

اَمْ لَهُمْ شُرَكٰٓؤُا شَرَعُوْا لَهُمْ مِّنَ الدِّيْنِ مَا لَمْ يَاْذَنْۢ
بِهِ اللّٰهُ ؕ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ ؕ
وَاِنَّ الظّٰلِمِيْنَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿٢١﴾

آیا کافران را شریکان هستند که مقررکردند برای ایشان ازدین آنچه نه فرموده است آن را خدا و اگرنه بودی وعدۀ فیصله کردن البته فیصله کرده میشد میانِ ایشان وهرآئینه ستمگاران ایشان راست عذاب درد دهنده (٢١) .

تَرَى الظّٰلِمِيْنَ مُشْفِقِيْنَ مِمَّا كَسَبُوْا وَهُوَ وَاقِعٌۢ
بِهِمْ ؕ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فِيْ رَوْضٰتِ
الْجَنّٰتِ ۚ لَهُمْ مَّا يَشَآءُوْنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ؕ ذٰلِكَ

ببینی ستمگاران را ترسان ازجزای آنچه به عمل آورده اند وآن البته رسنده است بایشان وآنانکه ایمان آورده اند وکارهای شایسته کرده اند درسبز زار های بوستان

هُوَ الۡفَضۡلُ الۡكَبِيۡرُ ﴿٢٢﴾

ها باشند، ایشان را باشد آنچه درخواست کنند نزدیك پروردگار خویش این ست فضلِ بزرگ (٢٢) .

ذٰلِكَ الَّذِىۡ يُبَشِّرُ اللّٰهُ عِبَادَهُ الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ؕ قُلْ لَّاۤ اَسۡـَٔلُكُمۡ عَلَيۡهِ اَجۡرًا اِلَّا الۡمَوَدَّةَ فِى الۡقُرۡبٰى ؕ وَمَنۡ يَّقۡتَرِفۡ حَسَنَةً نَّزِدۡ لَهٗ فِيۡهَا حُسۡنًا ؕ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوۡرٌ شَكُوۡرٌ ﴿٢٣﴾

این آن ثواب ست که مژده میدهد خداآن بندگان خود را که ایمان آورده اند وکارهای شائسته کرده اند بگونمی طلبم ازشما برتبلیغ قرآن هیچ مزدی لیکن باید که پیش گیرید دوستی درمیان خویشاوندان[1] وهرکه بکند نیکی بیفزائیم برای اودرآن نیکی حُسن را هرآئینه خدا آمرزگار قدرشناس است (٢٣) .

اَمۡ يَقُوۡلُوۡنَ افۡتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ۚ فَاِنۡ يَّشَاِ اللّٰهُ يَخۡتِمۡ عَلٰى قَلۡبِكَ ؕ وَيَمۡحُ اللّٰهُ الۡبَاطِلَ وَيُحِقُّ الۡحَقَّ بِكَلِمٰتِهٖ ؕ اِنَّهٗ عَلِيۡمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوۡرِ ﴿٢٤﴾

آیا میگویند پیغامبرافترا کرده است برخدا دروغ را پس اگرخواهد خدا مُهرنهد بردلِ تو ونابود می سازد خدا بیهوده را واثبات می کند دین درست را به سخن های خود هرآئینه خدا داناست بآنچه درسینه هاست(٢٤) .

وَهُوَ الَّذِىۡ يَقۡبَلُ التَّوۡبَةَ عَنۡ عِبَادِهٖ وَيَعۡفُوۡا عَنِ السَّيِّاٰتِ وَيَعۡلَمُ مَا تَفۡعَلُوۡنَ ۙ ﴿٢٥﴾

واوست آنکه قبول میکند توبه را از بندگان خود و درمی گذرد از جرمها ومیداند آنچه می کنید (٢٥) .

وَيَسۡتَجِيۡبُ الَّذِيۡنَ اٰمَنُوۡا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَيَزِيۡدُهُمۡ مِّنۡ فَضۡلِهٖ ؕ وَالۡكٰفِرُوۡنَ لَهُمۡ عَذَابٌ شَدِيۡدٌ ﴿٢٦﴾

وقبول می کند دعای آنانکه ایمان آورده اند وکارهای شائسته کرده اند وزیاده میدهدایشان را ازفضل خود وکافران ایشان راست عذاب سخت (٢٦) .

وَلَوۡ بَسَطَ اللّٰهُ الرِّزۡقَ لِعِبَادِهٖ لَبَغَوۡا فِى الۡاَرۡضِ وَلٰـكِنۡ يُّنَزِّلُ

واگرفراخ کردی خدا رزق را بر بندگان خود البته فساد میکردند درزمین

(١) یعنی بامن صلهٔ رحمی کنید وایذانرسانید .

بِقَدَرٍ مَّا يَشَآءُ ۚ اِنَّهٗ بِعِبَادِهٖ خَبِيْرٌۢ بَصِيْرٌ ﴿۲۷﴾

ولیکن فرود می آرد باندازهٔ آنچه خواهد هرآئینه خدابه بند گان خود دانا بیناست (۲۷) .

وَهُوَ الَّذِيْ يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْۢ بَعْدِ مَا قَنَطُوْا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهٗ ۚ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيْدُ ﴿۲۸﴾

واوست آنکه فرود می آرد باران را بعدازآنکه ناامیدشدند و پرا گنده میسازد رحمتِ خود را واوست کارساز ستوده کار (۲۸) .

وَمِنْ اٰيٰتِهٖ خَلْقُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيْهِمَا مِنْ دَآبَّةٍ ۚ وَهُوَ عَلٰى جَمْعِهِمْ اِذَا يَشَآءُ قَدِيْرٌ ﴿۲۹﴾

وازنشانه های اوآفریدن آسمان ها وزمین است وآفریدن آنچه پرا گنده کرده است دراین هردوازجانوران واوبر بهم آوردنِ ایشان وقتیکه بخواهد تواناست (۲۹) .

وَمَآ اَصَابَكُمْ مِّنْ مُّصِيْبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ اَيْدِيْكُمْ وَيَعْفُوْا عَنْ كَثِيْرٍ ﴿۳۰﴾

وهرچه برسد به شما از مصیبت ها پس بسبب گناهی است که بعمل آورد دستهای شماودرمیگذرد ازبسیاری (۳۰) .

وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ فِي الْاَرْضِ ۚ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ وَّلِيٍّ وَّلَا نَصِيْرٍ ﴿۳۱﴾

ونیستید شما عاجز کننده درزمین ونیست شمارا بجز خدا هیچ کارسازی ونه نصرت دهنده (۳۱) .

وَمِنْ اٰيٰتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْاَعْلَامِ ﴿۳۲﴾

وازنشانه های او کشتی های روان است دردریا مانندِ کوه ها (۳۲) .

اِنْ يَّشَاْ يُسْكِنِ الرِّيْحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَلٰى ظَهْرِهٖ ۚ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُوْرٍ ﴿۳۳﴾

ا گرخواهد بازدارد باد را پس ایستاده شود کشتی ها برپشت دریا هرآئینه درین مقدمه نشانه هاست هرصبر کنندهٔ شکر گذارنده را (۳۳) .

اَوْ يُوْبِقْهُنَّ بِمَا كَسَبُوْا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيْرٍ ﴿۳۴﴾

یاا گرخواهد هلاك کند اهل کشتی هارا بسبب آنچه کردند ودرمیگذرد از تقصیرات بسیار (۳۴) .

وَّيَعْلَمَ الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِنَا ۗ مَا لَهُمْ مِّنْ مَّحِيْصٍ ﴿۳۵﴾

(تاانتقام کشدازایشان) وتابدانند آنانکه خصومت می کنند درآیاتِ ما که نیست ایشان راهیچ فرارگاه (از عذاب) (۳۵) .

فَمَآ اُوْتِيْتُمْ مِّنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا ۚ وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ وَّاَبْقٰى لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَلٰى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ ﴿۳۶﴾

پس آنچه داده شد شما راازهر جنس که باشد اندك بهره ایست از زندگانی دنیا وآنچه نزدیك خداست بهترست وپائنده ترست برای آنانکه ایمان آورده اند و بر پروردگار خود توکل می کنند (۳۶) .

وَالَّذِيْنَ يَجْتَنِبُوْنَ كَبٰٓئِرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَاِذَا مَا غَضِبُوْا هُمْ يَغْفِرُوْنَ ﴿۳۷﴾

وآنانکه پرهیزمی کنند ازگناهان کبیره واز بی حیائی ها وچون بخشم می آیند ایشان می آمرزند (۳۷) .

وَالَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا لِرَبِّهِمْ وَاَقَامُوا الصَّلٰوةَ ۪ وَاَمْرُهُمْ شُوْرٰى بَيْنَهُمْ ۪ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ يُنْفِقُوْنَ ﴿۳۸﴾

وآنانکه قبول کردند فرمان پروردگارخود را وبرپاداشتند نماز را وکارایشان ازسرِ مشورت باشد بایکدیگر وازآنچه روزی دادیم ایشان را خرج می کنند (۳۸) .

وَالَّذِيْنَ اِذَآ اَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُوْنَ ﴿۳۹﴾

وآنانکه چون برسد بدیشان تعدی، ایشان انتقام می کشند[۱] (۳۹) .

وَجَزٰٓؤُا سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا ۚ فَمَنْ عَفَا وَاَصْلَحَ فَاَجْرُهٗ عَلَى اللّٰهِ ۭ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۴۰﴾

وسزای بدی بدی ست مانندِآن پس هرکه درگذرد وقضیه رابااصلاح آرد پس مزدِاوبرخداست هرآئینه خدا دوست نمی دارد ظالمان را (۴۰) .

وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهٖ فَاُولٰٓئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِّنْ سَبِيْلٍ ﴿۴۱﴾

وهرآئینه کسی که انتقام کشد بعد مظلوم شدنِ خود پس آنجماعت نیست برایشان هیچ راه ملامت (۴۱) .

اِنَّمَا السَّبِيْلُ عَلَى الَّذِيْنَ يَظْلِمُوْنَ النَّاسَ وَيَبْغُوْنَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ۭ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۴۲﴾

جزاین نیست که راه ملامت برآن جماعت است که ظلم می کنند برمردمان وفساد می طلبند درزمین به ناحق آن جماعت ایشان راست عذاب درد دهنده (۴۲).

---

(۱) مترجم گوید یعنی اگربرضعیفی ظالم تعدی کند بزرگانِ قبیله متفق شوند وانتقام کشند والله اعلم .

وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ اِنَّ ذٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ ﴿٤٣﴾

وهرکه صبر کند وبیامرزد هرآئینه این صفت[1] ازکارهای مقصوداست (٤٣) .

وَمَنْ يُّضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ وَّلِيٍّ مِّنْۢ بَعْدِهٖ ؕ وَتَرَى الظّٰلِمِيْنَ
لَمَّا رَاَوُا الْعَذَابَ يَقُوْلُوْنَ هَلْ اِلٰى مَرَدٍّ مِّنْ سَبِيْلٍ ﴿٤٤﴾

وهرکرا گمراه کند خدا پس نیست اوراهیچ کارسازی بعدازوی وببینی ستمگاران را چون معاینه کنند عذاب را گویند آیا هست بسوی بازگشتن هیچ را هی (٤٤) .

وَتَرٰىهُمْ يُعْرَضُوْنَ عَلَيْهَا خٰشِعِيْنَ مِنَ الذُّلِّ يَنْظُرُوْنَ مِنْ
طَرْفٍ خَفِيٍّ ؕ وَقَالَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْۤا اِنَّ الْخٰسِرِيْنَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْۤا
اَنْفُسَهُمْ وَاَهْلِيْهِمْ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ ؕ اَلَاۤ اِنَّ الظّٰلِمِيْنَ
فِيْ عَذَابٍ مُّقِيْمٍ ﴿٤٥﴾

وببینی ایشان را پیش آورده شوند نزدیكِ دوزخ متواضع شده از خواری می نگرند به گوشهٔ چشم نیم کشاده وگفتند اهل ایمان هرآئینه زیان کاران آنانند که درزیان دادند خویشتن را وخویشاوندانِ خود را روزقیامت آ گاه شو هرآئینه ستمگاران درعذاب دائم باشند (٤٥) .

وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنْ اَوْلِيَآءَ يَنْصُرُوْنَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ وَمَنْ يُّضْلِلِ
اللّٰهُ فَمَا لَهٗ مِنْ سَبِيْلٍ ﴿٤٦﴾

ونه باشند ایشان را کارسازان که نصرت دهند ایشان را بجز خدا وهرکرا گمراه کند خدا نیست اورا هیچ را هی (٤٦) .

اِسْتَجِيْبُوْا لِرَبِّكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ يَّاْتِيَ يَوْمٌ لَّا مَرَدَّ لَهٗ مِنَ اللّٰهِ ؕ
مَا لَكُمْ مِّنْ مَّلْجَاٍ يَّوْمَئِذٍ وَّمَا لَكُمْ مِّنْ نَّكِيْرٍ ﴿٤٧﴾

قبول کنید فرمان پرورد گار خود را پیش ازآنکه بیاید روزیکه بازگشت نیست آن راازجانب خدا نیست شمارا هیچ پناهی آن روزنیست برای شما هیچ بازخواست کننده (٤٧) .

فَاِنْ اَعْرَضُوْا فَمَاۤ اَرْسَلْنٰكَ عَلَيْهِمْ حَفِيْظًا ؕ اِنْ عَلَيْكَ اِلَّا الْبَلٰغُ ؕ وَاِنَّاۤ
اِذَاۤ اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا ۚ وَاِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌۢ
بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ فَاِنَّ الْاِنْسَانَ كَفُوْرٌ ﴿٤٨﴾

پس ا گرروبگردانند پس نه فرستاده ایم ترا برایشان نگهبان، نیست برتو مگرپیغام رسانیدن وهرآئینه ماچون بچشانیم آدمی را ازجانب خود رحمتی شادان شود بآن

(١) مترجم گوید مغفرت در حقِ خود عزیمت است وانتقام رخصت ودر حقِ ضعفاء قوم انتقام لازم است مگر آن که ضعفاء درگذارند والله اعلم .

واگر برسد بآدمیان مصیبتی بسبب آنچه فرستاده است دست های ایشان پس هرآئینه آدمی ناسپاس است (۴۸) .

لله ملك السموت والارض یخلق ما یشآء یهب لمن یشآء اناثا ویهب لمن یشآء الذكور ﴿۴۹﴾

خدای راست پادشاهی آسمان هاوزمین می آفریند هرچه خواهد عطا می کند دختران هرکرا خواهد وعطامی کند پسران هرکرا خواهد (۴۹) .

او یزوجهم ذكرانا واناثا ویجعل من یشآء عقیما انه علیم قدیر ﴿۵۰﴾

یا جمع کند برای ایشان پسران ودختران ومیسازد هرکرا خواهد نزائنده هرآئینه اودانا است (۵۰) .

وما كان لبشر ان یكلمه الله الا وحیا او من ورآی حجاب او یرسل رسولا فیوحی باذنه ما یشآء انه علی حكیم ﴿۵۱﴾

وممکن نیست هیچ آدمی را که سخن گوید با اوخدا مگر باشارت یاازپس پرده یا بفرستد فرشته را پس نازل کند بحکم خدا آنچه خدا خواسته است هرآئینه خدابلند مرتبه باحکمت ست[1] (۵۱) .

وكذلك اوحینا الیك روحا من امرنا ما كنت تدری ما الكتب ولا الایمان ولكن جعلنه نورا نهدی به من نشآء من عبادنا وانك لتهدی الی صراط مستقیم ﴿۵۲﴾

وهمچنین وحی فرستادیم بسوی تو قرآن را ازکلامِ خود نمیدانستی توکه چیست کتاب و نمیدانستی که چیست ایمان و لیکن ساخته ایم وحی را روشنی راه مینائیم بآن هرکرا میخواهیم از بند گانِ خویش وهرآئینه تو هدایت کنی بسوی راه راست (۵۲) .

صراط الله الذی له ما فی السموت وما فی الارض الا الی الله تصیر الامور ﴿۵۳﴾

راهِ خدا که اوراست آنچه در آسمان هاست وآنچه درزمین است آ گاه شو بسوی خدا بازمیروند کارها (۵۳) .

(۱) مترجم گوید اشارت عبارت از دیدن خواب است وازالقای علم درخاطر بطریق الهام وازپسِ پرده عبارت ازآن ست که آواز شنود وکسی را نه بیند و قسم ثالث آنست که فرشته بصورت آدمی متمثل شود وسخن گوید والله اعلم .